

EIVSQVE PARTIBVS.

di Catastrophæ sunt in Nubibus, Auibus, Pace, & alijs. Protasis & Catastasis versibus vt plurimum constant senarijs Iambicis. Epitasis & Catastasis, partim iisdem, partim septenarijs Trochaicis, sæpè etiam octonarijs Iambicis, plerunque Catastasis Aristophanijs Anapæsticis. Chorus altera pars veteris Comœdiæ, inter actum & actum sex habet partes speciaras, Commation, Parabasin, Oden seu Strophen, Epirrhema, Antoden, seu Antistrophen, & Antepirrhema. In Commatio Chorus aut aliquam è personis alloquitur, aut abeuntes è proscenio histriones felici acclamatione prosequitur. Subditur Parabasis, hoc est, Transitio chori, in qua mouetur chorus è loco, vbi prius erat: & ad populum conuersus, dicit aliquid de se, de suis studijs, de furtis, ineprijsque aliorum Poetarum. In huius locum successit apud Latinos Comicos Prologus.

Hæc Parabasis non semper vno carminis genere constat, sed plerunque Trochaicis septenarijs, aut Anapæsticis. Parabasin sequitur Ode, quæ interdum canitur cum conuersione, id est, cum strophe: interdum sine motu, idque quocunque genere versiculorum, quales apud Melicos Poetas metimur: aliquando tetrametris Anapæsticis. In hæc plerunque chorus precationem ad aliquem Deum, Deamue instituit, aut eiusdem laudes peragit. Finita strophe ad spectatores sese denuò conuertit chorus, ibique de rebus ad vitam communem pertinentibus, & de moribus hominû agit, aut noui aliquid profitetur: idque Trochaicis aut Anapæsticis lógioribus, aut etiam Dactylicis. Hoc vocatur Epirrhema, quasi additamentum chori. Latine etiam dici posset diuerbium. In eo taxantur aut singuli ciues nequam, aut mores deprauati vniuersæ ciuitatis. Post epirrhema relegunt vestigia strophes, motu contrario totidem versiculis atque numeris, quot qualésue fuerint in strophe. Quare appellatur Antistrophe à motu, Antode à cantu, cætui respondente. Qua expleta consistunt, vt respondeant Epirrhemati, tum quietis similitudine, tum numeris. Hoc Antepirrhema vocatur, in quo chorus itidè, vt antea, vel aliquos, vel vniuersos ciues nequam, & sceleratos vellicat. Atque his sex partibus integer & totus completur chorus, qui ferè post transactam Protasin, & partem aliquâ Epitaseos introducit. Alij sunt chori, qui ferè post reliquos Actus interponi solèt, multò breuiores. Nam alioquin vltra modum temporis extenderetur actio. Horum quinque aut sex enumerat genera Iulius Scaliger, lib. 3. de re poet. cap. 97. Nonnunquam, ait, introducta chori strophe, pauculis versibus: postea interponunt personam cum proluxa oratione: postquam, strophæ respondet chorus per Antistrophen. Quartò alterum systema, priori respondens. Habere ergo videtur systema naturam Epodes Lyricorum. Sed hîc eundem esse ne putes ἐπὸδὸν & ἐπὸδὸν. Nam quemadmodum alibi dictum est, *ᾠροδὸν* erat ex aliquot versibus longis, magna ex parte: deinde strophe: tertio loco *μῦσῳδὸν*, respondens τῇ *ᾠροδὸν*: quartò Antistrophe, respondens strophæ: postremò ἐπὸδὸν, par duab. Odis superioribus. *Ἐπὸδῶ* tamen & ἐπὸδὸν dictam lego: sicut & *ᾠροδῶ* & *ᾠροδὸν*: sed eam tantum, cui non responderet alia Ode, neque in medio, neque in fine. Huic subdebatur strophe cum Antistrophe: atque his in fine, loco Epodi, systema. Aliquando strophe. Ex versiculis aliquot, quibus subduntur longi versiculi, post quos Antistrophe per omnia par. Est etiam modus longè alius, longèque diuersus. Ponunt enim chori melos, in quo loquitur de re ipsa & personis: deinde strophas alias, supra alias, vel sine systemate vel systemate interposito. Quin etiam post strophen statim *ᾠροδῶ*. Hactenus Scaliger. De mimis seu histrionibus vide eiusdem cap: 10. lib. 1. De diuersis in choro carminum generibus diligenter admonet Græcus scholiastes, & nostra ætate Mycillus. Nos etiam suo loco quædam adijciemus. Differt autem chorus ab Actu, duabus potissimum rebus: numero personarum, & gestu, seu motu, siue actione. Nam vltra quatuor personas nunquam aut rarò in scena decet progredi ad idem colloquium: sicut Horatius præcipit, quanquam ad nouam, non ad veterem Comœdiam respexit Horatius. At chorus 24. constat personis, quæ simul omnes loquuntur, & simul omnes modulantur, & tripudiant. Deinde simplicior est actio histrionis seu mimi, quàm chori. Nam chorus in scena relictus, non ore tantum agit, sed etiam pedibus. Nam ad tibix sonum canit & tripudiat, ita, vt pes ori ac tibix respondeat. De hoc saltationis genere: itè de modis ac tibijs, vide Scaligerû lib. 1. c. 18. 19. & 20. Plura apud eundem de choris Comicis, lib. 7. c. 2. Vestigiû aliquod huius choricæ saltationis videntur hodie repræsentare chori nostrarum virginum, quos in vicis triuijs per ætatem, sub vespèras agunt. De modis & eorum differentijs, consulendus erit Plutarchus, in libello de arte Musica: & Boetius in lib. de eadem arte, & Glareanus in do-decachordo.